

Už po loňském Frankfurtu jsme slibovali, že pro vás otestujeme některou z baskytar německé firmy Basslab, která se specializuje na výrobu nástrojů z umělých materiálů. A skutečně jsme od toho nebyli tak daleko. Zabránili nám v tom jen celní předpisy, díky nimž po nás stát při přebírání basy požadoval nehorázné sumy, nebo registraci nástroje na několika místech – no, doufám, že vstupem do EU se tahle hraniční buzerace radikálně omezí. Tak jsme se nakonec s Heiko Höppfingerem, výrobcem těchto nástrojů, rozhodli, že uděláme krátký (seznamovací) test až letos na Musikmesse.

v autobasse Basslab STD V

Trošku jsem se obával, že v kraválu mezi stánky nebudu schopen napsat víc než dojmy z toho, jak nástroj sedí do ruky. Pravda ale, jak jsem zjistil na místě, byla našťastí trošku jiná. Místo běžného stánku přistavil totiž Basslab do kytarové haly zvukotěsný autobus, do kterého jsem se mohl v klidu sám zavřít a odříznout kravál kytarové haly. Sám pouze s vybranými modely, zesilovačem Glockenklang a úžasnou bednou SWR 8 x 8". Jediné, co mě rušilo, byly nosy návštěvníků výstavy, nalepené na skle autobusu, jak se chtěli také dostat dovnitř a zahrát si... Smůla :).

Konstrukce

Je pravda, že na první pohled vypadá STD V, pětistrunný bezhlavý model, poněkud strašidelně. Nebo alespoň extravagantně. Se zvykáním na tento tvar budete však mít mnohem menší problémy než vaši kolegové v kapele. Pakliže se vám z nějakého důvodu nelíbí, nemusíte se na něj (na rozdíl od nich) dívat, vy basu totiž budete pouze držet a hrát na ni. A k tomu je uzpůsobena naprosto perfektně. Ten dlouhý roh totiž není bezúčelný. Jednak proto, že Basslab vytváří charakteristiku zvuku pomocí každého krychlového milimetru hmoty a počítá i s tím, že každý tvar hraje trochu jinak. Druhý důvod je čistě fyzický. Když si basu za roh pověsíte na krk, automaticky se posadí do úhlu 45° a tam pevně drží. Máte tedy naprosto volné ruce, které se nemusí starat o to, jak nástroj lítá kolem a přidržovat ho. Ohromnou výhodou je také hmotnost nástroje, která se u pětistrunné STD pohybuje mezi 2700 a 3000 g (podle toho, jaké zvolíte snímače a mechaniky) – to díky směsi umělých materiálů, z níž je nástroj vyroben. Tu lze namíchat podle (zvukových) tužeb zákazníka.

Stejně tak pravá ruka má dostatek pohodlí. Použité kobylce a dolaďovací mechaniky ABM vděčí STD V za velice široký rozchod mezi

strunami. Na nástroj se tedy výborně hraje prsty (a to i kvůli tomu, že vždycky najdete místo, kde si opřete palec při hraní na spodním H).

Hmatník STD V je rovný jako deska stolu, na což si hráč zvyklý z klasických bas musí chvíli zvykat (podle výrobce ale prý není problém vyrobit kus s charakteristikami podle přání zákazníka). Ale ne příliš dlouhou. Po pár minutách si rozdíl ani nevšimnete. Přes počáteční nedůvěru jsem zjistil, že takový tvar (v kombinaci s velice nízkým dohmatem, který tahle basa má) je mnohem pohodlnější pro tapping.

Kromě zmíněných vlastností je STD V velice dobrý slapper. Tomu, kromě roztečí strun, pomáhá také našikmo posazený poslední pražec, který slouží jako podloží bušícímu palci, ale zároveň neubírá prostor pro trhající prsty. STD V je opravdu univerzální basa, na kterou můžete hrát cokoliv od reggae po slap typu „koště ve větráku“ (a podle designu i na jakékoli planetě). A pokud vám někdo říkal, že si nezvyknete na „bezhlavou“ basu, nevěřte tomu. Za hlavu ji přece neдрžíte.

Elektronika a zvuk

Pohodlí je jedna věc, ale posluchače bude zajímat jen zvuk basy (tedy to je naše zbožné přání – zvuk basy je hned za tím, jak vypadáte, co máte na sobě, které části těla při koncertě odhalíte a jestli flušete do publika). Vězte, že zvuk STD V je nepřeslechnutelný. Heiko tvrdí, že se nesnaží plastem nahradit dřevo, ale jít dál, za

jeho možnosti. Netroufám si tvrdit, zda se to skutečně podařilo, ale jistě je, že nástroj má vlastnosti, které byste u dřevěného jen těžko hledali. Perfektně vede zvuk, má zároveň neuvěřitelně dlouhý sustain jako nástroje s průběžným krkem (aby ne, když je z jednoho kusu), ale stejně dobře reaguje na rychlé pasáže, slap a tapping. Je velmi citlivý, takže ho jednoduše rozeznáte pouze levou rukou, a navíc má až dokonale (matematicky) přesně vyrovnanou dynamiku po celém krku.

Basu navíc krásně rozezvučí dva aktivní humbuckery Rough Crystal Soapbars. Její elektronika zahrnuje třípásmový ekvalizér (basy, výšky a středy s parametrem), jehož pomocí můžete z basy dostat snad jakýkoliv zvuk. Je výborné, že středový potenciometr má aretaci ve středové poloze (0 dB), takže v průběhu hraní si pro prsty můžete lehce přidat středy a při slapu se zase vrátit na nulu. I když možná nebudete cítit potřebu, protože nástroj je stejně průrazný a stejně hlasitý při prstech i při slapu. Neměl jsem ale možnost zkusit STD s kapelou, takže je možné, že v takovém případě tuto vlastnost oceníte. Podobně jako funkci „mute“ na hlasitostním potenciometru (stačí vytáhnout).

STD V nádherně reaguje na styl. Dokáže mňoukat jako bezpražec, ale také si krásně zaštekát. S pomocí ekvalizéru můžete bez výměny nástroje vytvořit takové množství zvuků, jako byste měli na pódiu deset bas.

Internet:

www.basslab.de

A další

Přišla ale i chvíle, kdy jsem se s nástrojem musel rozloučit. (Musím říct, že zvykat si na něj je daleko rychlejší než odvykat.) Ale z autobusu jsem se hned tak vyhodit nenechal. Padl mi do oka ještě jeden nástroj – bílý Soul. Na první pohled Fender Jazz – jenže přirozeně z polykarbonátů. Od originálu ho vizuálně odlišoval jen pickguard, který byl na nástroji jen vylisován. A hraje jako fendery? Při prvních dotycích jsem měl pocit, že se zvuk velice blíží. Jenže to byly korekce basy jen *napůl (!)*. Pro zvuk tohoto mo-

delu se jen těžko hledá správný český ekvivalent. Musím si, ač nerad, vystačit s anglickým „punchy“ nebo spíš jazzbassovitější (?).

Mezi nástroji firmy Basslab by si vybrali i příznivci „staré školy“. A že byste si nezvykli na ten materiál? Tak jsem slyšel hodně o tom, že analog nikdy nemůže nahradit digitál a že CD nikdy nevytlačí kazety a vinyly. No, nikdy neříkej „nikdy“!

Jakub Tureček

jakub.turecek@muzikus.cz

STD V je pětistrunná baskytara ze slitin polykarbonátů. Její cena je 2500 eur (při průměrné prodeji ve firmě 2250 eur).

maximální pohodlí při hraní
výtečný zvuk ve všech stylech, má neuvěřitelnou škálu barev
perfektně sedí na těle
hmotnost

dražší double-ball end struny
cena